

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžo/341/2015
Identifikačné číslo spisu: 5014200691
Dátum vydania rozhodnutia: 29.03.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hatalová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:5014200691.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci žalobcu: DOLVAP, s.r.o., IČO: 31 594 786, Priemyselná ul., Várín, proti žalovanému: Okresný úrad Žilina, Odbor výstavby a bytovej politiky, Andreja Kmeťa č. 17, Žilina, za účasti: C. K., C., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-ZA-OVBP2/V/2014/00297/PAV zo dňa 24.03.2014, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/103/2014-119 zo dňa 19. augusta 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/103/2014-119 zo dňa 19. augusta 2015 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom podľa § 250j ods. 2 písm. c) zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“) zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného č. OU-ZA-OVBP2/V/2014/00297/PAV zo dňa 24.03.2014 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 70 Eur.

V odôvodnení krajský súd uviedol, že predmetom žaloby, ktorou sa žalobca domáha preskúmania napadnutého rozhodnutia žalovaného je právna otázka a to kto je vlastníkom parcely CKN č. 657/12 (teraz 657/26) v katastrálnom území I. (ďalej len „k. ú. I.“). Tento právny rámec vymedzuje aj potrebné medze skutkového zistenia.

Súd sa so záverom žalovaného v napadnutom rozhodnutí nestotožnil vzhľadom na to, že v administratívnom spise sa nenachádza žiaden listinný dôkaz o tom, že obec Stráňavy je správcom miestnej komunikácie, ktorá je vybudovaná na parcele CKN č. 657/26 (ďalej len „parcela č. 657/12“). Z uvedeného je taktiež zrejmé, že žalovaný nezisťoval kto je vlastníkom predmetnej parcely napriek tomu, že mal k dispozícii list vlastníctva č. XXX (ďalej len „LV č. XXX“) pre k. ú. I.. Súd konštatoval, že z

obsahu administratívneho spisu nie je možné zistiť kto je vlastníkom predmetnej parcely a ani kto je správcom zastavanej plochy.

Ďalej súd poznamenal, že žalovaný v napadnutom rozhodnutí uviedol zásadný argument, prečo odvolanie zamietol a potvrdil prvostupňové rozhodnutie. Poukázal na § 42 ods. 5 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (ďalej len „Stavebný zákon“). V citovanom ustanovení Stavebného zákona je pre odvolacie konanie zakotvená tzv. koncentračná zásada a to znamená, že námietkami, ktoré si účastník neuplatnil v prvostupňovom konaní bez zavinenia stavebného úradu sa odvolací orgán nezaobera. Z obsahu administratívneho spisu súd zistil, že žalobca si v prvostupňovom konaní neuplatnil žiadne námietky, ale súd zároveň konštatoval, že žalobca si námietky uplatniť nemohol, lebo predmetom oznámenia o začatí konania zo dňa 18.03.2012 bola stavba označená ako „Novostavba rodinného domu, studňa a prípojky inžinierskych sietí“ na parcele CKN č 625/9 a č. 883/45 v k. ú. I.. Žalobca sa až z prvostupňového rozhodnutia dozvedel, že parcela č. 657/26 je obecnou komunikáciou. Žalobca si preto námietky dôvodne mohol uplatniť až v odvolaní.

Námietku žalovaného, že žalobca nedodržel lehotu podľa ust. § 250b ods. 1 O.s.p súd vyhodnotil ako nedôvodnú, vzhľadom na to, že žalobca žalobu nepodal osobne do podateľne, ale na poštu dňa 02.04.2014 a žaloba bola na krajský súd doručená dňa 04.06.2014 o 07:40 hod.

Podľa piatej časti O.s.p. stanovujúce správne súdnictvo, súd po preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu preskúmava zákonnosť rozhodnutia a postupu nielen so zreteľom na hmotné právo, ale posudzuje zákonnosť rozhodnutia vzhľadom k tomu, či správny orgán postupoval v konaní v súlade s procesnými predpismi a v rámci súdneho prieskumu prihliada len k tým procesným vadám, ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Správne orgány, resp. žalovaný svoje rozhodnutia odôvodnili skutočnosťami, ktoré nemali oporu v administratívnom spise, t. j. v administratívnom spise sa nenachádzali žiadne listinné dôkazy o tvrdených skutočnostiach.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti krajský súd zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Proti rozhodnutiu krajského súdu podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie. Namietal, že ustanovenie § 120 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník vyslovene ustanovuje, že stavba nie je súčasťou pozemku, to znamená, že stavba môže byť samostatným predmetom občianskoprávných vzťahov bez ohľadu na právny režim (najmä vlastnícky) pozemku. Žalobca počas celého konania (prvostupňového ani druhostupňového, ani na ústnom pojednávaní pred krajským súdom) nijako nepreukázal, že je vlastníkom tejto miestnej komunikácie, a ani nijako nepreukázal, že by bol oprávnený nakladať s predmetom, t. j. s touto miestnou komunikáciou. Vlastníctvo tejto miestnej komunikácie vôbec neskúmal ani krajský súd, nezistil si dôsledne skutkový stav, a dôsledne sa neoboznámil so zákonnými ustanoveniami, ktoré citoval a z ktorých je jednoznačne preukázané, že vlastníkom miestnych komunikácií je obec.

Na tvrdenie krajského súdu, že v administratívnom spise sa nenachádza žiadny listinný dôkaz o tom, že obce Stráňavy je správcou miestnej komunikácie, žalovaný namietal, že krajský súd si nenaštudoval dôsledne predložený správny spis, pretože keby tak bol urobil, bol by zistil, že sa v ňom nachádza vyjadrenie obce Stráňavy zo dňa 26.09.2012, v ktorom je jednoznačne uvedené, že cit: „Obec Stráňavy ako správca miestnej komunikácie na parcele č. 657/12 (teraz parc. č.: KN - C 657/26) súhlasí s využívaním tejto komunikácie ako prístupovej cesty k parcele č. 625/9“.

K uvedenému poznamenal, že stavebník sa pripája ku miestnej komunikácii a nie k pozemku samotnému. Vlastníctvo k miestnym komunikáciám vyplýva priamo zo zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (ďalej len „Cestný zákon“), kedy vlastníkom miestnych komunikácií je obec a súčasne je aj ich správcou (pokiaľ nie je na základe zmluvy správcovstvom ustanovená konkrétna fyzická alebo právnická osoba), čo by krajský súd vedel, keby si bol dôsledne naštudoval vyššie uvedené ustanovenia cestného zákona.

Tvrdenie krajského súdu o tom, že nie je jasné, kto je vlastníkom predmetnej parcely, ani to kto je správcom zastavanej plochy považoval žalovaný za neprijateľné, keďže tieto skutočnosti žalovaný správny orgán uviedol nielen v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, ale aj vo vyjadrení k predloženej žalobe, a navyše uvedené listinné dôkazy sa nachádzajú v predloženej administratívnej spise.

Podľa územného plánu Obce Stráňavy, výkresu č.: 5 - Výkres riešenia verejného dopravného vybavenia, je preukázateľné, že komunikácia postavená na pozemku parcely č. 657/26 v k. ú. I. je vedená ako súčasná miestna a účelová komunikácia. Správcom tejto miestnej komunikácie je Obec Stráňavy, ktorá s využívaním tejto miestnej komunikácie ako prístupu k povolovanej stavbe súhlasí, o čom svedčí aj jej vyjadrenie zo dňa 26.09.2012.

Ďalej citoval ustanovenia § 4b ods. 1, § 22 ods. 1 Cestného zákona a poukázal na Slovenskú technickú normu č.: STN 73 6100 Názvoslovie pozemných komunikácií stanovuje slovenské názvy a definície základných a niektorých vybraných a odvodených pojmov v oblasti ciest, diaľnic, miestnych a účelových komunikácií.

Uviedol, že miestna komunikácia postavená na pozemku, parcely č. 657/26 v k. ú. I., ktorý je vo vlastníctve odvolateľa, slúži preukázateľne ako verejný prístup nielen k nehnuteľnosti stavebníka, ale aj ako prístup širokej verejnosti ku všetkým nehnuteľnostiam v danej lokalite a je napojená na ďalšie miestne komunikácie v obci. Na základe uvedených skutočností žalovaný považoval túto námietku žalobcu jednak za zavádzajúcu a aj za neprípustnú, keďže zo samotnej povahy danej komunikácie a z jej účelu a funkčného využitia je zrejmé, že sa nejedná o účelovú komunikáciu v zmysle čl. 2.19 STN 73 6100.

Žalovaný ďalej uviedol, že podľa ust. § 22 ods. 3 Cestného zákona sa účelové komunikácie členia na verejné a neverejné. Neverejnými sú iba účelové komunikácie v uzavretých priestoroch, alebo objektoch a verejné účelové komunikácie vyhlásené príslušnou obcou so súhlasom vlastníka za neverejné. Ostatné účelové komunikácie majú preto charakter komunikácií verejných. Z uvedeného teda vyplýva, že aj keby sa jednalo o účelovú komunikáciu tak, ako tvrdí žalobca, v tomto prípade by bola táto účelová komunikácia verejná (pretože sa nenachádza v uzavretých priestoroch, alebo objektoch), ktorú môžu využívať všetci vlastníci okolitých rodinných domov a iných nehnuteľností - pozemkov v danej lokalite. Avšak ako bolo vyššie preukázané, jedná sa o miestnu komunikáciu vo vlastníctve obce, pričom toto vlastníctvo vyplýva priamo z cestného zákona.

Tvrdenie krajského súdu o tom, že žalobca sa až z prvostupňového rozhodnutia dozvedel, že na predmetnej parcele sa nachádza obecná komunikácia, považoval za absurdné a uviedol, že z LV č. XXX, na ktorom je ako vlastníkom uvedených nehnuteľností uvedený žalobca sú v časti C: Ťarchy uvedené 4 vecné bremená spočívajúce v práve prechodu a prejazdu motorovým vozidlom cez pozemok reg. CKN parc.č.657/26 (LV XXX) v prospech vlastníkov okolitých pozemkov parc. č. 622/1, 622/3, 654/2 a 657/23 v kat. území I..

Ohľadom koncentračnej zásady uviedol, že žalobcom podané námietky v rámci odvolania proti prvostupňovému rozhodnutiu nemožno považovať za nové skutočnosti a dôkazy, ktoré by mohli mať podstatný vplyv na rozhodnutie vo veci. Námietky uvedené v podanom odvolaní, si odvolateľ mal (a mohol) uplatniť už pred prvostupňovým správnym orgánom v rámci ústneho pojednávania zvolaného stavebným úradom. Žalobca bol náležite poučený o tom, aké skutočnosti mu vyplývajú z oneskorene podaných námietok, ale aj napriek tomu túto svoju možnosť pred prvostupňovým správnym orgánom nevyužil (viď zápisnica z uskutočneného ústneho pojednávania).

Žalovaný mal za to, že krajský súd si nezistil dostatočne skutkový stav, ktorý bol v čase vydávania rozhodnutia, a to aj napriek tomu, že všetky potrebné podklady (ktorých absenciu v administratívnej spise spochybňuje) mal k dispozícii nielen v predloženej administratívnej spise, ale tieto skutočnosti žalovaný správny orgán opakovane uvádzal nielen vo svojom rozhodnutí o odvolaní ale aj v samotnom

vyjadrení k podanej žalobe.

Žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z.) dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 29.03.2017 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p.).

Podľa § 34 ods. 2 Stavebného zákona, v územnom konaní o umiestnení stavby, o využívaní územia, o stavebnej uzávere a o ochrannom pásme sú účastníkmi konania aj právnické osoby a fyzické osoby, ktorých vlastnícke alebo iné práva k pozemkom alebo stavbám, ako aj k susedným pozemkom a stavbám vrátane bytov môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté.

Podľa § 36 ods. 1 Stavebného zákona, stavebný úrad oznámi začatie územného konania dotknutým orgánom a všetkým známym účastníkom a nariadi ústne pojednávanie spojené spravidla s miestnym zisťovaním. Súčasne upozorní účastníkov, že svoje námietky a pripomienky môžu uplatniť najneskoršie pri ústnom pojednávaní, inak že sa na ne neprihliadne. Stavebný úrad oznámi začatie územného konania do 7 dní odo dňa, keď je žiadosť o územné rozhodnutie úplná.

Podľa § 39a ods. 4 Stavebného zákona, stavebný úrad spojí územné konanie o umiestnení stavby so stavebným konaním pri jednoduchej stavbe alebo jej prístavbe a nadstavbe, ak sú podmienky umiestnenia jednoznačné vzhľadom na pomery v území; pri ostatných stavbách tak urobí za predpokladu, že podmienky na ich umiestnenie vyplývajú z územného plánu zóny.

Podľa § 42 ods. 5 Stavebného zákona v odvolacom konaní sa neprihliada na námietky a pripomienky, ktoré neboli uplatnené v prvostupňovom konaní v určenej lehote, hoci uplatnené mohli byť. Stavebný úrad je povinný účastníkov konania na to upozorniť v oznámení o začatí územného konania.

Podľa § 59 ods. 1 Stavebného zákona, účastníkmi stavebného konania sú:

- a) stavebník,
- b) osoby, ktoré majú vlastnícke alebo iné práva k pozemkom a stavbám na nich vrátane susediacich pozemkov a stavieb, ak ich vlastnícke alebo iné práva k týmto pozemkom a stavbám môžu byť stavebným povolením priamo dotknuté,

Podľa § 1 ods. 2 Cestného zákona, pozemné komunikácie sa rozdeľujú podľa dopravného významu, určenia a technického vybavenia na

- a) diaľnice,
- b) cesty,
- c) miestne komunikácie,
- d) účelové komunikácie.

Podľa § 3d ods. 3, ods. 4 Cestného zákona, miestne komunikácie sú vo vlastníctve obcí. Účelové komunikácie sú vo vlastníctve štátu alebo iných právnických osôb alebo fyzických osôb.

Podľa § 3d ods. 4 Cestného zákona, správu pozemných komunikácií vykonávajú,

d) ak ide o prejazdne úseky ciest vo vlastníctve obce, o miestne komunikácie a účelové komunikácie vo vlastníctve obce - obce, prípadne právnické osoby nimi na tento účel založené alebo zriadené,

e) ak ide o účelové komunikácie vo vlastníctve štátu - právnické osoby, ktorým celkom alebo prevažne slúžia,

V predmetnej veci je potrebné predostrieť, že predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu, ktorým bolo zrušené rozhodnutie žalovaného č. OU-ZA-OVBP2/V/2014/00297/PAV zo dňa 24.03.2014 a vec bola vrátená žalovanému na ďalšie konanie. Týmto rozhodnutím žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Obce Stráňavy č. 25619/2012-26993/2013-OS-DOM zo dňa 09.05.2013 (ďalej len „rozhodnutie správneho orgánu 1. stupňa“), ktorým bola povolená stavebníkovi stavba „Novostavba rodinného domu, studňa a prípojky inžinierskych sietí“ na pozemkoch parc. CKN č. 625/9 a 883/48 v k. ú. I..

Preto primárne v medziach odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal odvolacie dôvody žalovaného najmä z toho pohľadu, či boli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

Z obsahu administratívneho spisu odvolací súd zistil, že dňa 08.08.2012 stavebník podal žiadosť o vydanie stavebného povolenia na stavbu „Novostavba rodinného domu, studňa a prípojky inžinierskych sietí“ na pozemkoch parc. č. C-KN 625/9 a 883/48 v kat. území I.. Týmto dňom začalo spojené územné a stavebné konanie. Začatie konania oznámil správny orgán 1. stupňa známym účastníkom konania a dotknutým orgánom a organizáciám vrátane žalobcu s tým, že ich poučil v zmysle § 42 ods. 5 Stavebného zákona o tom, že na neskôr podané námietky nebude prihliadať. Zároveň na prerokovanie žiadosti správny orgán 1. stupňa nariadil ústne pojednávanie na deň 15.04.2013. Zo zápisnice z ústneho pojednávania vyplýva, že sa ho žalobca nezúčastnil a nepredložil v lehote žiadne námietky. Následne správny orgán vydal prvostupňové rozhodnutie, ktorým stavbu povolil. Proti rozhodnutiu správneho orgánu 1. stupňa podal odvolanie žalobca, o ktorom rozhodol žalovaný napadnutým rozhodnutím tak, že jeho odvolanie zamietol a rozhodnutie správneho orgánu potvrdil.

Námietka žalovaného, že je jednoznačne preukázané, že komunikácia na parcele č. 657/26 je miestnou komunikáciou, ktorej správcou a vlastníkom je obec, nie je dôvodná.

Z LV č. XXX jednoznačne vyplýva, že vlastníkom predmetnej parcely č. 657/26 je žalobca, pričom ako druh pozemku je v LV uvedené, že ide o zastavané plochy a nádvorcia. Ďalej z LV č. XXX vyplýva, že predmetná parcela sa nachádza mimo zastavaného územia obce, s tým, že ako spôsob využívania pozemku je uvedený kód 22, pričom z legendy vyplýva, že ide o pozemok, na ktorom je postavená inžinierska stavba- cestná, miestna a účelová komunikácia, lesná cesta, poľná cesta, chodník, nekryté parkovisko a ich súčasť.

Uvedené pojmy predstavujú určitú kvalitu pozemku, sú názvami pre druh pozemku (v danom prípade zastavaná plocha a nádvorie) a predstavujú určité stvárnenie či spracovanie (najmä stavebnou činnosťou) povrchu pozemku.

Z § 19 ods. 1 vyhlášky Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky č. 461/2009 Z.z. z 28. októbra 2009, ktorou sa vykonáva zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam vyplýva, že spôsob využívania pozemku vyjadruje účel využívania pozemku; zapíše sa na základe verejnej listiny, inej listiny alebo žiadosti vlastníka alebo inej oprávnenej osoby, pričom žiadosť sa predkladá príslušnej správe katastra.

V zmysle § 32 Správneho poriadku, správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania. Správny orgán mal v rámci dokazovania skúmať cez príslušný okresný úrad, katastrálny odbor na základe akej listiny, alebo na koho žiadosť bola stavba na predmetnej parcele zapísaná ako inžinierska stavba.

Z predmetného listu vlastníctva teda nie je možné zistiť, o aký konkrétny druh inžinierskej stavby na

pozemku žalobcu ide. Zároveň to nie je možné zistiť ani z územného plánu obce Stráňavy, nakoľko komunikácia na predmetnej parcele je vedená ako miestna a účelová komunikácia. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na vyššie citovaný § 1 ods. 2 Cestného zákona, z ktorého vyplýva, že pozemné komunikácie sa rozdeľujú podľa dopravného významu, určenia a technického vybavenia na diaľnice, cesty, miestne komunikácie, účelové komunikácie. Z tohto ustanovenia, ani z iných ustanovení Cestného zákona nevyplýva, že by určitá komunikácia mohla byť súčasne miestnou aj účelovou. Teda ani z územného plánu nie je zrejmé, o akú komunikáciu ide.

Odvolací súd poukazuje na to, že z § 4a ods. 1 Cestného zákona vyplýva, že miestnymi komunikáciami sú všeobecne prístupné a užívané ulice, parkoviská vo vlastníctve obcí a verejné priestranstvá, ktoré slúžia miestnej doprave a sú zaradené do siete miestnych komunikácií. Z uvedeného je zrejmé, že v prípade ak je komunikácia komunikáciou miestnou, je zaradená aj v sieti miestnych komunikácií. Vzhľadom na uvedené žalovaný neposudzoval otázku zaradenia predmetnej komunikácie do siete miestnych komunikácií. Žalovaný v ďalšom konaní vykoná dokazovanie aj v tomto smere.

Určenie o akú komunikáciu ide je významné aj z toho hľadiska, že v zmysle § 3d ods. 4 Cestného zákona, účelové komunikácie môžu byť aj vo vlastníctve štátu alebo iných právnických a fyzických osôb.

Odvolací súd ďalej poznamenáva, že len samotný súhlas obec, ako správcu údajnej miestnej komunikácie so stavbou stavebníka nie je postačujúci pre záver o tom, že stavba na parcele je miestnou komunikáciou vo vlastníctve a správcovstve obce. Taktiež územný plán obce, v ktorom je predmetná komunikácia zmätočne označená ako súčasná miestna a účelová nepreukazuje vlastníctvo obce, ani o aký druh komunikácie ide.

Bude potrebné, aby v ďalšom konaní žalovaný vykonal dokazovanie za účelom zistenia o akú komunikáciu na predmetnej parcele a následne v koho vlastníctve, prípadne v správe sa predmetná komunikácia nachádza a v tejto súvislosti aby vyzval nie len žalobcu, ale aj obec Stráňavy na predloženie dokumentov preukazujúcich nimi tvrdené skutočnosti.

Pokiaľ ide o námietky, týkajúce sa koncentračnej zásady, odvolací súd poukazuje na to, že účelom zásady koncentrácie konania v stavebnom konaní je stanovenia určitých limitov stavebného konania a jej cieľom je zamedziť neustálemu generovaniu nových námietok, ktoré by v konečnom dôsledku bránili akejkolvek stavebnej činnosti.

„Ustanovenie § 36 v spojení s § 42 ods. 4 (resp. § 62 ods. 1 Stavebného zákona) vymedzuje koncentračnú zásadu v územnom a stavebnom konaní. Z uvedenej koncentračnej zásady vyplýva, že v konaní o umiestnení a povolení stavby musí byť všetok skutkový materiál pre rozhodnutie závažný, zistený pri ústnom pojednávaní spojenom s miestnym zisťovaním a že stavebný úrad môže prihliadnúť len k tým skutkovým okolnostiam, ktoré boli stavebným úradom zistené a k tým námietkam účastníkov, ktoré boli pri ústnom pojednávaní, resp. v lehote určenej stavebným úradom uplatnené.“
(rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 8 Sžo 39/2008 zo dňa 24. apríla 2008)

Napriek tomu, že žalobca nevyužil možnosť pred vydaním rozhodnutia správneho orgánu 1. stupňa preštudovať si materiály, vzniesť námietky a ani sa nezúčastnil ústneho pojednávania, hoci bol správnym orgánom riadne poučený, že na neskôr podané námietky sa neprihliada, vyriešenie otázky vlastníctva ku komunikácii nachádzajúcej sa na predmetnej parcele je dôležité pre posúdenie toho, či bol správnym orgánom správne zistený okruh účastníkov stavebného a územného konania. V takomto prípade sa koncentračná zásada prelomuje, nakoľko prípadný nesprávne ustálený okruh účastníkov môže mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že „zákon trvá iba na vecnej správnosti výroku, nie je preto rozhodujúca správnosť odôvodnenia rozhodnutia. Stačí, aby odvolací súd dospel k výroku zhodnému s

výrokom súdu 1. stupňa. Prípadnú nesprávnosť v odôvodnení krajského súdu naprávi odvolací súd odôvodnením svojho potvrdzujúceho rozhodnutia.“ (Števček, M., Ficová, S. a kol. Občiansky súdny poriadok. Komentár. 1 vydanie. Praha: C.H. Beck, 2009, s. 642)

S poukazom na uvedené, napriek tomu že krajský súd v napadnutom rozhodnutí nesprávne uviedol, že správny orgán nezistoval a ani z obsahu administratívneho spisu nie je možné zistiť kto je vlastníkom parcely č. 657/26, a že žalobca si svoje námietky nemohol uplatniť pred správnym orgánom 1. stupňa, nemá to vplyv na zákonnosť rozhodnutia. Odvolací súd dospel k rovnakému záveru ako krajský súd, a to že napadnuté rozhodnutie žalovaného je potrebné zrušiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s ohľadom na uvedené skutočnosti napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 1 O.s.p. v potvrdil. V ďalšom konaní je žalovaný viazaný právnym názorom súdu (§ 250j ods. 6 O.s.p.). Bude povinnosťou žalovaného odstrániť vytýkané nedostatky a za účelom riadneho zistenia skutkového stavu vykonať ďalšie dokazovanie.

Záverom odvolací súd poukazuje na to, že z aktuálneho výpisu z LV č. XXX vyplýva, že žalobca so stavebníkom uzavrel zmluvu o zriadení vecného bremena, spočívajúceho v práve prechodu a prejazdu motorovým vozidlom cez pozemok reg. C-KN parc. č. 657/26. Vklad bol povolený dňa 08.06.2016.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcovi, ktorý mal úspech v konaní, náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože mu žiadne trovy nevznikli.

S poukazom na ustanovenie § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok postupoval odvolací súd v konaní podľa predpisov účinných do 30.06.2016 (zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.